LA STARTUL „DACIADEI" - PASIUNEA ȘI INIȚIATIVA

GIMNASTICA LA LOCUL DE MUNCĂ ȘI COMPLEXUL „SPORT ȘI SĂNĂTATE" — SPRE O NOUĂ CALITATE!

Printre importantele obiective ale sportului de masă, cuprinse în **Mesajul** adresat de secretarul general al partidului, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** Conferinței pe țară a mișcării sportive din 5—6 martie 1982, în prim-plan se situează cele privind educația fizică a maselor, pentru creșterea unui tineret viguros, pentru formarea unei națiuni sănătoase și fizic, și intelectual.

Între multiplele măsuri menite să asigure îndeplinirea acestui obiectiv fundamental, este de evidențiat acțiunea Secției Sport de masă și economică, respectiv a serviciului de specialitate din cadrul C.N.E.F.S., de a organiza dezbateri în comisiile pe probleme asupra modului cum sînt îndeplinite sarcinile din planurile pe care le au și, mai ales, evidențierea și generalizarea unor inițiative cu mare audiență la iubitorii de mișcare în aer liber și care atrag tot mai mulți tineri și vîrstnici la practicarea organizată și cu consecvență a sportului. Ideea de bază a acestor acțiuni este ridicarea sportului de masă practicat sub genericul **„Daciadei"** la o nouă calitate.

Pînă acum au fost organizate asemenea dezbateri în Comisia pentru educație fizică și sportul de masă din învățămîntul de toate gradele, Comisia pentru turismul de masă și, recent, Comisia pentru educație fizică și sportul de masă din întreprinderi și instituții, de la care am notat cîteva probleme ce preocupă acest organism. Mai întîi este de subliniat faptul că în acest colectiv de activiști ai mișcării sportive au fost atrași oameni deosebit de inimoși, specialiști în acest domeniu, cadre din institutele de specialitate, medici, psihologi, profesori cu bogată experiență. Două importante probleme au făcut, cu

DEZBATERI

deosebire, obiectul dezbaterilor : **gimnastica la locul de muncă** și **Complexul polisportiv „Sport și sănătate"**, ambele cuprinse și în regulamentul **„Daciadei"** ca obiective de importanță deosebită.

Faptul că gimnastica la locul de muncă constituie o modalitate reală, de revigorare a organismului, de menținere a unui tonus ridicat și păstrarea sănătății — răsfrînte în creșterea productivității muncii — este un adevăr incontestabil. Au dovedit-o numeroasele cercetări făcute de specialiști. **„Este necesar să ne unim eforturile, să găsim noi căi și metode cît mai eficiente — în continuare — de sensibilizare a maselor în înțelegerea valorii exercițiului fizic"** — spunea conf. univ. **Marin Bîrjega**, care a sprijinit, cu studenții de la I.E.F.S., introducerea gimnasticii în numeroase întreprinderi și instituții din Capitală și din țară. Pentru aceasta, după cum se arată în planul de măsuri prezentat de prof. **Teoharie Buzoianu**, responsabilul comisiei din C.N.E.F.S., vor fi organizate, în continuare schimburi de experiență în București, Iași, Constanța, Oradea, Dolj și în alte județe cu succese remarcabile pe această temă. **„Reprizele de gimnastică sînt așteptate cu bucurie în mediul feminin — femeile vor să fie frumoase și mame sănătoase** — arăta în intervenția sa psihologul **Rodica Chițescu**, de la întreprinderea de tricotaje București. **Este nevoie însă să folosim oameni inimoși ca instructori și să adaptăm exercițiile pentru fiecare loc de muncă în parte".** La Combinatul Poligrafic „Casa Scinteii", conducerea întreprinderii, apreciind eficiența acestor exerciții fizice pentru sănătatea oamenilor (arăta **Virgil Enescu**, secretarul asociației) a emis o dispoziție specificînd locurile de muncă în care se practică gimnastica și responsabilități în îndeplinirea acestei activități. **Reprezentanții unor factori centrali cu atribuții în acest sens au propus și ei interesante acțiuni și măsuri, toate vizînd o propagandă vie, atractivă, eficientă pentru gimnastica la locul de muncă și mai ales stimularea inițiativelor care să însemne fapte.**

În ceea ce privește complexul polisportiv „Sport și sănătate" am dori doar să spunem că este în curs de editare un nou regulament și — în sfîrșit — se va realiza o insignă „Sport și sănătate", cu care vor fi distinși toți adevărații iubitori ai sportului.

Viorel TONCEANU

CU ACEEAȘI DRAGOSTE DIN ANII TINEREȚII...

Întîlnim adesea, în călătoriile noastre prin țară, oameni de un fel deosebit, pentru care sportul a fost și a rămas o pasiune nestinsă, clocotitoare. Am numit profesorii de educație fizică aflați la a... doua tinerețe. Cei care nemaifiind în activitate, în școală sau în cluburi sportive, după un stagiu îndelungat de muncă, la vîrsta pensionării sînt în continuare prezenți între copiii și tinerii care doresc să practice exercițiul fizic, să se inițieze într-o disciplină sportivă, să se dedice performanței. Fiecare județ, fiecare oraș din țară ne oferă asemenea lăudabile exemple.

În București, de pildă, activează — cu același elan nestăvilit, prof. Stelian Gheorghiu. *Inițiator al baschetului-pitic (mini), neobositul dascăl de sport a creat în Capitală și în țară adevărate școli ale acestei discipline, cu mii de copii care au îndrăgit-o și treptat au intrat pe porțile performanței. Concomitent, prof. Gheorghiu s-a dovedit și un excelent organizator al concursurilor școlare de schi, de la nivelul începătorilor și pînă la viitorii campioni. Îl copiază, formînd tot mai mulți prozeliți în atletism,* prof. Aurel Lupan, *în același timp un apreciat arbitru.*

În țară, de o sinceră prețuire se bucură prof. Bidu Gavrilă *din Focșani. Animator al tuturor concursurilor atletice în orașul de pe Milcov și din județul Vrancea, consultant de specialitate al tuturor colegilor mai tineri, prof. Gavrilă este — în aceste zile — cel care se străduiește să realizeze, împreună cu alți activiști sportivi voluntari, un muzeu al sportului vrîncean. Muncă în care harnicul dascăl de sport din Focșani s-a angajat cu toată dăruirea. Orașul de pe Bega relevă prezența, în continuare, în aria sportului a prof.* Marin Trincă. *Cel care a contribuit mult la propășirea gimnasticii, inițial la Rm. Vîlcea, apoi la Timișoara se arată a fi și acum, la peste 70 de ani, același entuziast susținător al sportului grației și îndemînării, printre copiii marii urbe bănățene. În același timp, fostul său elev, prof.* Petre Darie, *rămîne mai departe, pe... baricadele mișcării sportive vîlcene, aducîndu-și o contribuție însemnată la organizarea activităților sportiv-educative din școli și cluburi, la acțiunea de depistare a unor viitori performeri și la îndrumarea acestora spre măiestrie, în gimnastică, volei, baschet, fotbal și, mai recent — prin „deschiderea" pe care Rm. Vîlcea a realizat-o în sporturile nautice — în caiac și canoe. Galațiul ne oferă și el un exemplu de dascăl pasionat pentru sport, în prof.* Ioan Cucu. *Cel care a inițiat cursa de mare fond pe Dunăre (1 000 km) cu elevii Liceului de marină, poate fi întîlnit, în prezent, colaborînd rodnic cu colegii săi mai tineri din unitățile de învățămînt gălățene. Între exemplele — numeroase — care merită a fi reținute să le notăm și pe cele ce le oferă prof.* Andrei Kakucs *din Tg. Mureș („sufletul" activității tinerilor scrimeri din județul Mureș), prof.* Iosif Linni *din Satu Mare (în cazul „jocurilor sportive", în orașul de pe Someș), prof.* Apostol Buzatu *la Giurgiu (susținător al baschetului școlar) sau* Victor Perescu *la Tg. Jiu (activ și astăzi — ca și în tinerețe — printre elevii care doresc să practice exercițiul fizic).*

Să înțelegem din această consemnare că pasiunea pentru sport nu are vîrstă. Ne-o demonstrează mulți, foarte mulți dascăli de educație fizică, prezenți în mijlocul foștilor lor elevi pe care și acum îi îndrumă cu aceeași dragoste și bucurie ca și în anii primei tinereți!

Tiberiu STAMA

Însemnări

MATEMATICA, ÎN „ECUAȚIE" CU SPORTUL

Dragostea față de copii și, prin urmare, înțelegerea nevoii de exercițiu fizic a acestora nu poate fi doar datoria profesorilor de educație fizică. E adevărat, dascălii în trening au menirea de a fi primii care insuflă interesul copiilor pentru mișcare, pentru sport, formîndu-le deprinderi adecvate, care le vor fi folositoare toată viața. **Nevoia de exercițiu fizic, de joacă a copiilor trebuie înțeleasă, însă, de toți profesorii, indiferent de disciplina căreia i s-au consacrat și o predau în școală.** Viața ne oferă tot mai multe exemple de dascăli care nefiind specializați în educație fizică realizează aproape la aceiași parametri obligațiile profesorilor de sport. ...Într-o comună din Teleorman, la Conțești, își desfășoară activitatea profesorul de matematică **Ștefan Gruia.** O face, de aproape două decenii, cu pasiune, cu mult har. Mult har dovedește, însă, și în predarea educației fizice. Se înțelege, voluntar. O îndeletnicire explicabilă la fostul elev și student care a practicat în copilărie și în tinerețe și atletismul, și gimnastica, și „jocurile", mai recent șahul, fiind primul candidat maestru al sportului la șah din acest județ. De ce, alături de matematică, așează, într-o ecuație directă, educația fizică? Pentru că apreciază valoarea educativ-formativă a exercițiului fizic. Este argumentul pentru care prof. Gruia s-a aflat, vreme de 17 ani, cît a fost director de școală la Conțești, alături de profesorii de sport, ca și azi cînd este doar un simplu coleg de cancelarie al acestora.

Ce a realizat acolo profesorul de matematică în materie de sport? **Pe lîngă o bază materială, în măsură să cuprindă, în sportul pentru toți, întreaga masă a copiilor — aproape 1 000** (prin crosuri, concursuri de gimnastică, întreceri de fotbal, volei și handbal, oină și țintă, mai recent de șah), el a contribuit la **situarea educației fizice între materiile importante, cu același statut, de pildă, cu limba română, istoria, geografia sau matematica.** Cum? Atrăgînd pe terenul de sport în primul rînd copiii cei mai buni la învățătură, fruntașii claselor, ai organizației de pionieri. Ne mărturisea prof. Gruia : **„Cînd ai lîngă tine pe cei mai destoinici elevi, îți este lesne să-i convingi pe ceilalți că trebuie nu numai să înveți, să scrie și să citească, ci și să meargă frumos, să alerge, să aibă o ținută fizică exemplară!".**

Nici performanța nu s-a lăsat așteptată, copiii din clasele I—IV sînt campioni pe județ la șah, cei mai iscusiți dintre ei au luat parte la campionatele republicane școlare. Iar absolvenții școlii, acum muncitori sau tehnicieni la C.A.P. Conțești, se dovedesc talentați atleți, voleibaliști, fotbaliști etc., întotdeauna printre fruntași pe județ, la „Festivalul sportului teleormănean".

Iată de ce ne-ar face o mare bucurie să întîlnim tot mai des asemenea dascăli de altă specialitate decît educația fizică, dar pentru care pregătirea sportivă a copiilor și tineretului în general să însemne ceva...

T. BRĂDETEANU

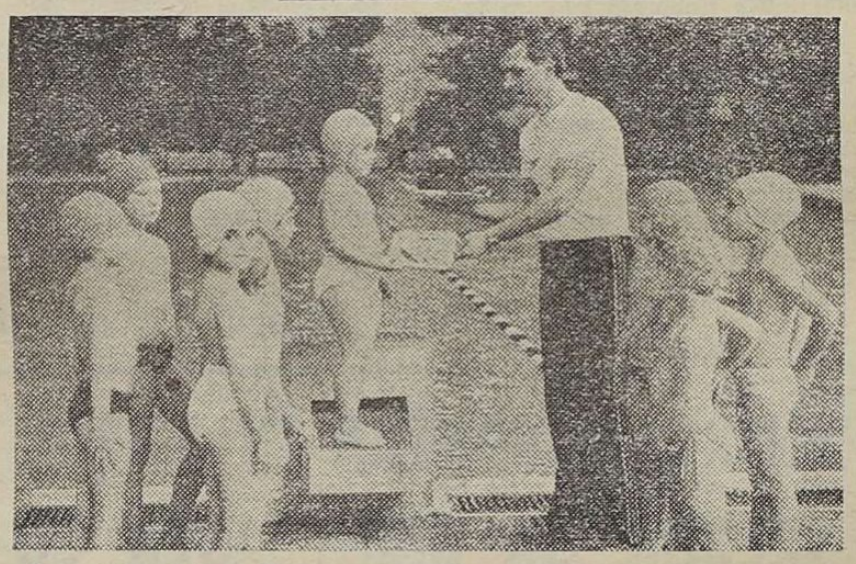

În fotografia de mai sus, se observă bine și tortul, și diploma (brevet!) cu un delfin stilizat pe ea. Ce nu se vede, dar nu-i deloc greu de intuit, este emoția de pe fețele copiilor, emoție cum numai la cinci sau șase ani se poate avea. Un sentiment pe care sute, mii, zeci de mii de copii îl trăiesc, periodic, asemenea **Ralucăi Predescu**, aflată în centrul imaginii realizate de fotoreporterul nostru Ion MIHĂICĂ. Ea, Raluca, a fost astfel sărbătorită zilele trecute, deși nici nu prea a auzit de performanță, de Carmen Bunaciu sau Anca Petrășcoiu. Fetița de cinci ani a primit onoruri ca sportiv începător, fiind al 5 000-lea copil care a învățat să înoate la Complexul de agrement „București", după numai nouă luni de activitate a acestui modern centru, unde există o modernă bază materială (trei piscine, saune finlandeze, aer condiționat, sală de gimnastică, cabinete de masaj — toate excelent utilate), o ambianță deosebită și — nu în ultimul rînd — pasiunea unui mănunchi de foști sportivi : **Simona** și **Valentin Brîncuși, Gabriela Cocinescu,** coordonați de inspiratul șef de unitate **Liviu Miron.**

DELFINII...

Nimeni nu poate spune acum, firește, dacă fetița notată cu zece, sau ceilalți din seria ei, va ajunge cîndva sportiv de performanță. E sigur însă că ea și toți ceilalți „delfini" de la „București", de la „23 August", Floreasca, Dinamo, Tineretului sau celelalte centre de inițiere din Capitală și din țară, au devenit mai zdraveni și mai cutezători, înțelegînd, de timpuriu, că mișcarea e unul din cei mai adevărați prieteni ai omului...

G. R.

60.000 DE KILOMETRI CU... „PEGASUL"!

Zilele trecute, la C.J.E.F.S. Buzău a sosit un oaspete deosebit. Și credem că nu greșim deloc spunînd că este vorba de unul dintre cei mai valoroși, mai demni de prețuire, sportivi de pe aceste meleaguri, un om cu părul nins de argintul unor ani trăiți cu satisfacția de a-și cunoaște și iubi pămîntul țării pe care nu o dată, în fapt de seară a îngenunchiat și l-a sărutat — cum ne mărturisea — înainte de culcare.

Îmbrățișări — ca între un bunic și nepoți — și exclamări în neorînduială, ca în toate cazurile de bucurii sincere : *„Bine-ai venit moș Irimia! Nea Irimia! Ai ajuns! Cum a fost?".* Oaspetele s-a așezat să-și „tragă sufletul". *„Ce să vă zic, dragilor? Aș putea să dau un telefon acasă?".* Cum să nu se poată pentru moș Irimia?... *„Cu localitatea Puiești, domnișoară, dar repede că-s grăbit. Numărul de telefon — 40. Aici Irimia Nedelcu, poate ai auzit mătăluță de mine".* Și îndată i s-a dat legătura : *„Alo, eu sînt! Am ajuns la Buzău. Draga mea taie „zburătoarea" că diseară sînt acasă".* Nea Irimia izbucnește într-un hohot de rîs tineresc.

„Moș Irimia! Cum a fost?" „Măi nepoate, s-o luăm pe îndelete...".

Dar să vă spunem cine-i acest erou insolit al sportului, care n-are titluri și nici n-a urcat pe vreun podium de premiere, dar care, după cum spune, cu tilc a băut „cea mai proaspătă apă din izvorul sportului". *Irimia Nedelcu* este „cetățean de onoare" — cum îl consideră sătenii — al comunei Puiești, la 50 km de Buzău. Un om care a crescut și a educat exemplar 10 copii, muncind pentru viitorul lor. Iar cînd au venit anii de pensie *(acum moș Irimia are... 84 de ani)* a spus : *„Măi băieți, iacă, aș vrea să văd și eu țara asta a noastră. Am „Pegasul", o iau la drum cu el".* Și a luat-o într-un periplu pînă la Zalău, opt zile și opt nopți de drum, de drum fascinant. Și drumul i-a deschis pofta de... drum. Asta era prin 1966, iar în următorii cinci ani Irimia Nedelcu a efectuat în fiecare vară turul României pe bicicletă adunînd pe kilometraj 50 000 de kilometri. Apoi a fost bolnav cîțiva ani. *„Mi-am zis că sănătatea vine tot de la mișcare, de la sport, de la draga mea bicicletă".* Și moș Irimia a pornit la drum, din nou, în luna mai a acestui an, de pe stadionul Gloria din Buzău, salutat de un public entuziast, care știa că acest temerar al șoselelor o va scoate cu bine la capăt. Iată, zilele trecute, s-a întors. Bine, sănătos, plin de umor și de impresii. Un drum de cîteva mii de km., prin 65 de localități ale țării. Cum a fost? *„Ei, măi nepoate! Ce frumuseți, ce măreții sînt și le-am văzut pe Valea Cernei și a Mureșului prin Moldova și prin Cîmpul Bărăganului. Am fost primit cu mare dragoste peste tot, de copii, de sportivi, de oameni. Ce oameni!".* Și, moș Irimia scoate din traistă două voluminoase cărți — albume cu imagini de prin locurile pe care le-a străbătut.

Oamenii C.J.E.F.S.-ului l-au rugat să poposească la ei peste noapte. *„Nu nu se poate, Mă așteaptă ai mei!".* Doar e tată a 10 copii, 24 de ori bunic și de 14 ori străbunic. Mulți îl așteptau acasă. Drum bun, mai departe, moș Irimia, și să auzim numai de bine!...

V. T. — MUREȘ